

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: J. B. H. Coenen, W. L. Ghijsen, N. G. Kam,
J. L. A. Ledeboer, S. H. Stoffel.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING ten huize van J. B. H. COENEN, Choorstraat 43, Dinsdag 3 Februari, te 4 ure.

Polytechnische School.

De Commissie tot Behartiging van Studiebeelden ontving het volgend schrijven van den Directeur der Polytechnische School:

„Ik heb de eer U te berichten, dat Zijne Excellentie de „Minister van Binnenlandsche Zaken het voornemen heeft „te kennen gegeven, de dit jaar te benoemen Commissie „voor het afnemen der examens B te machtigen, alleen „de in Art. 62 genoemde examens (architect of bouwkundig „ingenieur) te splitsen in B₁ en B₂, in verband waarmede „alle overige examens B in hun geheel zullen worden „afgenomen”.

De Directeur,
(w. g.) J. KRAUS.

Delftsch Studentencorps.

„Apollo”.

De datum van de kamermuziekuitvoering is vastgesteld op Donderdag 5 Februari.

Ten gehoorde zullen worden gebracht:

Trio van Beethoven; Sonate voor viool, van Händel en Sonate voor violoncel, van R. Strauss.

Als soliste is geëngageerd Mevrouw Alida Oldenboom-Lutkemann, die o. a. de liederen Serenata van Tosti en Ständchen van R. Strauss, zal voordragen.

De opbrengst (netto) van de uitvoering komt ten bate van de Delftsche Vereeniging voor Armenzorg en in verband daarmede is de Soirée toegankelijk voor alle corps-leden tegen betaling resp. van f1.50 en f1.— voor plaatsen beneden of boven. De leden van Apollo hebben vrijen toegang.

De uitvoering zal gevolgd worden door een Bal.

Lijsten liggen ter teekening op de Sociëteit Phoenix en in de keuken der P. S.

Binnen korten tijd zal aan de algemeene vergadering ter goedkeuring voorgelegd worden plannen voor een Lustrumuitvoering van Apollo; op deze uitvoering zouden door de werkende leden, versterkt met Oud-leden, concertstukken worden gespeeld, afgewisseld met voordrachten van solisten, terwijl de Soirée gesloten zou worden met een bal.

Voor hen, die nog lid wenschen te worden, zij medege-deeld, dat van de Algemeene Vergadering dispensatie van art. 38 is verkregen, zoodat voor de nieuwe leden de contributie f6.— bedraagt.

Sociale aangelegenheden en Wetenschap.

Cursus van Frank van der Goes.

Bij voldoende belangstelling zal van der Goes voor de S. D. P. C. een cursus houden van vier vergaderingen over „De Revolutie van het Kapitalisme” (Trusts en Kartellen).

Indeeling:

- I. Inleiding tot en overzicht van de Trustbeweging
- II. Het Monopolie, voorheen en thans
- III. De Trust en de maatschappelijke klassen
- IV. De Revolutie in de Hoofden.

Deze cursus zal waarschijnlijk aanvangen op den derden Maandag in Februari, maar juiste datum en plaats zullen nog nader worden bekend gemaakt. Kaarten à f2.— zijn verkrijgbaar bij N. G. Kam, Koornmarkt 72, en bij den heer Waltman.

De Landsverdediging.

Voordracht, gehouden door den heer H. P. A. KIERSCH voor de Anti-Militairistische Propaganda-Vereeniging.

Te ongeveer 8 uur opende de voorzitter deze vergadering, die slechts matig bezocht was, met een kort woord, waarin hij het doel der vereeniging schetste, als te streven naar een volksleger. Daarna gaf hij het woord aan den heer Kiersch.

Spreker begint met er op te wijzen, dat Nederland met de overzeesche bezittingen wel zeer uitgestrekt is, maar van weinig innerlijke kracht, en voor een groot deel is dit het gevolg van het feit, dat de verdediging van het rijk zoo slecht georganiseerd is. Leger en volk zijn niet één, leger en vloot werken niet samen. Door de Hollandsche waterlinie, die van zeer ouden datum is, wordt het land als 't ware in twee deelen gesplitst. Wel was het in 1672 gelukt Holland tegenover een overmachtigen vijand te behouden, maar grootendeels was dit te danken aan de vloot, die toen zeer sterk was. Nu is dat anders. Onze vloot is niet in staat buitengaats op te treden. Zij is bij een aanval van de zee kant dus tactisch en strategisch dood. Maar spreker zal het ditmaal meer speciaal hebben over de verdediging te land. Deze is geheel gebaseerd op de vesting Holland; maar wij moeten er ernstig aan twifelen of deze wel voldoende te bezetten is. De flanken der Hollandsche waterlinie zijn teruggetrokken, er zijn geen flankstellingen aanwezig om den vijand van opzij te bestoken. Alzoo kan de vesting Holland alleen passief worden verdedigd; dit is volgens de strategie verkeerd, welke leert, dat ook de verdediger actief en aanvallend den vijand tegemoet moet kunnen gaan. Bovendien is Klauswitz van oordeel, dat, zelfs al ware het mogelijk de vesting Holland te behouden, op de andere, volkomen weerlooze provincies genoeg pressie zou kunnen worden uitgeoefend om Nederland te laten buigen. Verkeerd vindt spreker het stelsel, waarbij vooraf bepaald is, dat 40.000 van de 120.000 man voor de vesting Holland zullen worden gebezigd; de taktiek moet afhangen van de oogenblikkelijke eischen en deze zijn niet vooruit te bepalen.

Er is weinig kans, dat Nederland brutaalweg zou worden aangevallen door Duitschland met annexatie tot doel. Wel is 't mogelijk, dat bij een oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland, een dezer staten zijn leger over ons gebied wilde voeren, en wij dus bevreesd zouden moeten zijn voor weerwraak der andere oorlogvoerende mogendheid, indien wij onze neutraliteit niet bewaarden. Dit moet dan ook kunnen geschieden en wij behoeven niet te denken, dat dit onmogelijk is, al kan het niet met ons tegenwoordig legerstelsel, want wij zullen in geval van een Fransch-Duitsche oorlog nooit het geheele Duitsche leger tegenover ons hebben, en dit rijk zal onze neutraliteit niet schenden, indien de opofferingen en nadeelen daaraan verbonden, niet tegen de voordeelen opwegen.

Maar om onze onzijdigheid te kunnen handhaven is een groot leger noodig. Hoe is dit te vormen? 1°. op de Duitsche manier, maar dit zou zulke groote lasten opleggen, dat we maar wijzer deden ons dadelijk te laten annexeren. 2°. door de invoering van een volksleger. Spreker waarschuwt er voor een volksleger te verwarren, met een plotseling in nood opgeraapte en gewapende volksmassa. Wel is waar hebben de levées en masse somtijds veel tot stand gebracht, maar dikwijls ook was het resultaat nihil. Dat kwam, omdat de leiding, de organisatie ontbrak, en dit euvel kwam vooral daar voor den dag, waar men met tegenspoeden te kampen had. Spreker gelooft stellig, dat, als de Boeren in 't begin van den oorlog de organisatie hadden gehad, welke zij later onder de Wet kregen, de Engelschen het verloren hadden. Ook in 1870 en '71 zou Gambetta bij betere organisatie en minder desolaten toestand van Frankrijk veel meer hebben tot stand gebracht.

Spreker zal nu een overzicht geven van het volksleger, zooals dat in Zwitserland bestaat. Zwitserland is door zijn legerorganisatie wel degelijk een macht, waarmede rekening moet worden gehouden, al laat men zich soms minder gunstig over dit leger uit. Ook Nederland gaat den kant van 't Zwitsersche stelsel op, maar schoorvoetend, onze legerautoriteiten hebben altijd „maren”; Minister Eland zegt, dat de Zwitsers zooveel beter schieten; Bergansius, dat zij zooveel beter gymnastiek kenden. Dit is een historisch feit, maar als men hier niet begint met den toestand te veranderen, zal men steeds voor 't zelfde noodlottige historische feit blijven staan. Bergansius zegt verder, dat 't Zwitsersche leger gebrek aan kader heeft. Dit is de halve waarheid: het kwam voor bij de 8e divisie, die bestaat uit troepen der Ultramontaansche kantons, welke sterk aan de eigen rechten der kantons vasthouden.

Het Zwitsersche leger bestaat ten deele uit kantonnale, ten deele uit Bondstroepen. Vooral deze laatste zijn vlug op de been, zij worden wel goed, maar kort geoefend. Echter begint men reeds op de scholen, met de gymnastiek zoodanig te onderwijzen, dat zij voor den lateren soldaat nuttig is. Later neemt $\frac{1}{3}$ van de jaarlijksche lichting (\pm 5000 man) deel aan de vooroefeningen en 5000 anderen zijn in z.g. kadettencorpsen geweest, zoodat slechts $\frac{1}{3}$ onvoorbereid in dienst komt. Op het 20e jaar komt de recruut in dienst en dient $6\frac{1}{2}$ week. De dienst is zwaar, men wordt niet genegerd, maar er wordt veel van de krachten der recruten gevergd. Zoo deed eenmaal een troep infanterie in Zwitserland in 5 dagen een marsch van 160 KM. door een bergachtige streek en een afdeeling artillerie legde in 17 dagen 330 à 340 KM. af, waarvan nog 5 dagen werden besteed aan plaatselijke oefeningen. Deze tocht liep uitstekend af; er waren minder zieken, dan op hetzelfde aantal personen in 't burgerleven.

Verder hebben elk jaar oefeningen plaats van 60.000 man. Een afdeeling manoeuvreert in divisie- en corpsverband, een andere in regiments- en bataljonsverband, en over 2 jaar omgekeerd, zoodat iedere afdeeling op alle manieren geoefend wordt.

Hoewel men er officieel niets van wil weten, zijn de meeste legerautoriteiten het er onder elkaar wel degelijk over eens, dat 't Zwitsersche stelsel voortreffelijk is. Een generaal schreef eens: „Zwitserland is volkomen klaar.” Een ander sprak uit als zijn overtuiging, dat een troep in 10 weken even goed geoefend is als in 2 jaar.

Om bij 't kader of de officieren te kunnen komen, moet men tal van cursussen doorloopen en ook daarna let men meer op practische kennis, dan op geleerdheid, want oorlog voeren is eenvoudig, maar men moet den rechten man op de rechte plaats hebben; daarom ook worden officieren zoowel afgezet als aangesteld.

Bij het in dienst nemen let men wel degelijk op den

aanleg der recruten: zij, die niet met paarden kunnen omgaan, komen nimmer bij de cavallerie en menschen, die werkzaam zijn geweest in technische vakken, plaatst men bij artillerie of genie.

Overal, behalve in Nederland, heeft men 't land in zones verdeeld. In Zwitserland is de eerste: de legerzone, dat is 't terrein van den directen strijd. In de territoriaal-zone bevinden zich de depots en arsenalen. De wisselwerking tusschen deze beide zones: 'tzenden van nieuwe manschappen en paarden, munitie, levensmiddelen, etc. naar voren, van gewonden en krijgsgevangenen naar achteren heeft plaats door de étappenzone, die door de étappencommandanten wordt gecommandeerd en die alzoo 't bevel voeren o. a. over spoorwegen en stoombooten.

De territoriale dienst wordt in Zwitserland waargenomen door de landweer en den landstorm. Een groot voordeel boven onze landweer heeft de Zwitsersche in de inrichting, dat de manschappen, het kader, de officieren van elke afdeeling dezelfde zijn, die voorheen de een of andere legerafdeeling vormden: zij, die elkaar kennen en hebben leeren waardeeren, blijven dus bij elkaar. Men neemt voor iedere afdeeling ook menschen uit eenzelfde streek; vandaar de snelle mobilisatie: in $6\frac{1}{2}$ uur werd een bataljon geheel gemobiliseerd bij Winterthur. Een groot voordeel van 't Zwitsersche stelsel is verder, dat men steeds de afdeelingen, die onder de wapenen zijn op oorlogsterkte houdt. Dan leert men met de groote afdeelingen manoeuvreeren, iets, wat onze officieren dikwijls niet zullen kunnen, want het is heel wat anders met 10000 dan met 5000 man te ageeren. Verder steunt de Zwitsersche regeering veel meer dan de onze de schietvereeningen en de soldaten, die na de $6\frac{1}{2}$ week uit dienst gaan, zijn verplicht het schieten te onderhouden, anders moeten zij 3 dagen opkomen om een schietcursus te volgen.

Zoodoende beschikt Zwitserland over een goed geoefend leger van 150000 man; met de landweer 240000 man!

Tenslotte bespreekt de heer Kiersch de tucht. Deze is noodzakelijk, maar men dient rekening te houden met individuele en nationale eigenschappen en vooral moet worden vermeden, de persoonlijke eigenschappen te onderdrukken, de individualiteit te dooden, daar deze eigenschappen tegenwoordig hoognoodzakelijk zijn voor den soldaat. Men stormt niet meer in drommen op elkaar in, maar vecht tirailleursgewijze, ieder moest dus op zijn tijd zijn eigen generaal zijn. Daarom ook is lange dienst slecht; binnen zekere grenzen geldt: hoe langer de troep in dienst is, des te minder is hij waard.

Van de gelegenheid tot debat werd door vier aanwezigen gebruik gemaakt.

Van der Koogh zegt, dat volgens spreker een volksleger alleen defensief te werk kan gaan, en hij tevens heeft betoogd, dat men den vijand niet afwachten moet, maar hem tegemoet trekken, dus offensief te werk gaan. Verder gelooft hij Nederland onverdedigbaar; Zwitserland heeft bergen, dat is een heel ander land.

Kam vraagt inlichtingen omtrent de financieele kant van 't vraagstuk.

Stoffel zegt een en ander over de verdedigbaarheid der koloniën. Hij gelooft niet, dat deze te scheppen is; daar een volksleger in de koloniën ondenkbaar is. Hij noemt brochures van den heer Engelberts.

Schild gelooft ook, dat Nederland onverdedigbaar is, wij zijn een ander land dan Zwitserland. Wij zouden in elk geval een groot leger, een Duitsch systeem moeten invoeren, en dat zou te veel kosten. Het is dus ten slotte een dubbeltjes quaestie, welke debater van minder belang acht. Hij gelooft, dat 't leger dient voor den binnenlandschen vijand en daarom doen wij 't beste 't volk te ontwikkelen, dan is geen staand leger en ook geen volksleger meer noodig.

De heer Kiersch antwoordt, dat van der Koogh verward heeft: strategisch en taktisch verdedigen. Wij moeten wel strategisch verdedigen, maar dat sluit niet uit een actief, taktisch offensief optreden. Hoe Nederland verdedigd moet worden is een quaestie van krijgskunde. Bergen zijn wel een voordeel voor de verdediger, maar worden zij eenmaal door den aanvaller genomen, dan zijn zij in een nadeel veranderd. Spreker legt verder nader uiteen, waarom Nederland minder heeft te vreezen van een oorlog, direct annexatie ten doel hebbende, dan van een, die het gevolg van schending der neutraliteit is.

Aan Kam antwoordt hij, dat Zwitserland 26 milloen francs gemiddeld per jaar uitgeeft voor 't leger, dat is ongeveer evenveel francs als Nederland guldens uitgeeft.

Indië wordt ons nog alleen gelaten door den najver der

mogendheden onderling. In de allereerste plaats is noodig voor verdediging; de vloot van Nederland van Indië te scheiden; Indië moet niet wat defensie betreft, van Nederland afhangen.

Spreker vindt de dubbeltjesquaestie wel belangrijk. Hoe minder we betalen, des te beter, des te meer kan uitgegeven worden voor andere noodzakelijke hervormingen. Hij denkt, dat debater het ook wel niet zoo bedoeld zal hebben, als hij het liet voorkomen.

Spreker meent, dat 't leger niet dient tegen een binnenlandschen vijand, dan zou het veel kleiner kunnen zijn. Hij is ook zeer voor ontwikkeling, maar het volk moet ook toonen wat voor 't leger over te hebben.

v. d. Koogh vraagt nog wat over kazernes; of deze noodig zullen blijven of niet.

De Heer Kiersch gelooft van wel, want men moet toch de manschappen onder dak brengen. Maar zij behoeven niet zoolang worden betrokken: beter is 't in kampen naar buiten te gaan. De kwade invloed van 't kazerneleven komt z. i. grootendeels daarvan daan, dat men zich er gaat vervelen.

Hierna sluiting der vergadering door den voorzitter.

K.

VERSLAG van de Lezing van den Heer J. J. HALLO, over: „De levensbeschouwing der Theosophie”, gehouden in de derde Openbare Vergadering van het Delftsch Theosophisch Centrum.

De grond van de Theosophische levensbeschouwing ligt wel in het erkennen van de wet van ontwikkeling en we kunnen onderscheiden:

- 1e. de ontwikkeling van de stof;
- 2e. de ontwikkeling van het leven;
- 3e. de ontwikkeling van de moraliteit, van de ziel.

We kunnen de wetten, volgens welke deze ontwikkeling gaat, bestudeeren, voor zoover ze zich openbaren in het menschelijk leven.

Spreker stelde zich voor alleen te behandelen de ontwikkeling van de menschelijke ziel. Deze wordt beheerscht door een wet van rechtvaardigheid, een wet van oorzaak en gevolg, van Karma of hoe dan ook haar naam moge zijn, een wet die door elken godsdienst wordt gepredikt, en nu weer opnieuw door de Theosophie op den voorgrond wordt gesteld. De aanname van deze rechtvaardigheidswet is een vooropstelling, een axioma, zouden we kunnen zeggen, waarvan we echter vast overtuigd zijn, even vast bijv., als dat we voelen, dat de natuurwetten altijd met elkaar in harmonie, nooit met elkaar in strijd kunnen zijn.

Beschouwen we echter de feiten van het leven; de sociale wanverhoudingen, enz., dan zien we toestanden die met dit beginsel in vollen strijd zijn en deze tegenstrijdigheid zou ook niet te verklaren zijn wanneer we de tweede voorname wet, waaraan de ontwikkeling van de menschelijke ziel en onderworpen buiten beschouwing laten. Deze wet is de wet van Reïncarnatie, welke naam gegeven is aan den vorm, waaronder de algemeene wet van Kringloop zich in de evoluties van de ziel voordoet. Beschouwen we Karma in verband met Reïncarnatie, dan zien we dat beiden elkaar aanvullen tot een volkomen in elkaar passend stelsel.

Wanneer de menschelijke ziel weer incarneert, heeft hij achter zich een reeks van aardse levens.

In elk leven wordt opgestapeld een energie, het resultaat van pogingen om een bepaald doel, wat dan ook, te bereiken, en deze energie zal in een volgend aardsch leven, nader brengen tot het voor oogen gestelde doel, en zal eindelijk in een leven zoo groot worden, dat het doel bereikt wordt. De betrekkelijke gemakkelijkerheid, waarbij een dergelijk persoon in dit laatste leven tot het doel komt, is dan hierdoor te verklaren, dat de in vorige levens voor dit doel opgestapelde energie zijn werking als het ware zelf doet, analoog aan het geval van een elektrische batterij, die eens geladen, na korten of langeren tijd, alleen door het sluiten van den stroomloop, zijn opgestapelde energie als kracht geeft.

Op welke wijze geschiedt nu de ontwikkeling van den menschelijken ziel?

Het bewust worden van den drang naar ontwikkeling, van den Goddelijken wil, zouden we het kunnen noemen, is de geboorte van een menschenziel uit datgene, wat bij

de dieren en nog verder terug bij planten en mineralen de ziel vervangt. Deze ziel nu wordt als het ware geplant in het stoffelijk lichaam, en neemt hierdoor indrukken op uit de stoffelijke wereld, en verricht handelingen, die de omstandigheden bepalen waaronder zij in de volgende incarnatie zal komen te staan.

De ontwikkeling langs dezen weg is een zeer langzamen, zooals de Natuur in alles zeer langzaam is.

Voor de ontwikkeling van plant en dier heeft de natuur verbazende tijden noodig. De mensch echter kan ze, door kweeking, zeer verhaasten, omdat de mensch eenig begrip heeft van de lijnen waarlangs ze zou kunnen geschieden. Nog grooter invloed kan de mensch uitoefenen op zijn eigen ontwikkeling en deze zodoende zeer sterk verhaasten, den weg naar het einddoel bekorten.

De Theosophie nu geeft eenige manieren, waarop, eenige wegen waarlangs dit versnellen kan gebeuren. Behalve dit voordeel geeft de Theosophie, voor den intellectueelen mensch, een ruimer veld van onderzoek, voor hem, die zijn energie wenscht te besteden aan het praktische leven een ruimer blik op de maatschappelijke verhoudingen, kortom het verruimt in alle opzichten het inzicht van het leven bij den mensch.

Met deze opsomming van voordeelen eindigde spreker zijn belangrijke, maar mijns inziens wel wat te weinig voorbereide, en daardoor soms wat onsamenhangende voordracht.

Naar aanleiding van een der gedane vragen hoorden we nog het volgende wat voor een goed begrip van de Theosophische leer wel vermelding verdient:

Men kan de Theosophische leer op twee manieren opvatten. De eerste, voor ons westerlingen meest aan te raden manier, is haar te beschouwen als zuivere hypothese, die voorop gesteld wordt en die, getoetst aan de feiten, blijkt steekhoudend te zijn. Het is een algemeene ervaring, dat men bij ernstige studie het stelsel als logisch en duidelijk leert waardeeren.

Een tweede opvatting is dat men door het leeren zien van de vorige levens van zich zelf en van anderen tot het aannemen der wetten komt, waardoor deze dan een zekerheid krijgen, als voor ons het bestaan bijv. van de wet van de zwaartekracht.

J. L.

Litteratuur en Kunst.

Annuaire van de Rooms-Katholieke Studenten in Nederland. 1902.

„Hiermee leiden we binnen den kring der jaarschriften, een Groen met stoere beginselen, jonge gedachten en volle levenslust. Zijn kleur beken hij gaarne en deze is wasch-echt.”

Mogen bij velen na het lezen van deze inleidende woorden der redactie al eenige bedenkingen opkomen, aan een ding valt niet te twijfelen: „Wasch-echt” is het annuaire: van den opdracht aan den Paus af tot aan de opgave der examens door R. K. studenten in het vorige cursusjaar afgelegd, toe. In alles staat voorop het Rooms-Katholiek karakter. En dit maakt een bespreking zooveel moeilijker, vooral hier in Delft waar we, tengevolge van een schijnbaar niet te verbreken stilzwijgendheid, over het streven en de meeningen der R. K. studenten in een algeheele onwetendheid verkeerden. De secretaris der Delftsche vereeniging geeft in zijn jaarverslag van dit laatste een verklaring, waar hij zegt: „Maar ze (d. i. de vereeniging) wil niet op de eerste plaats een geredetwist over zulke theoretische quaesties, die voor het leven nutteloos zijn; Delft werkt „eo ipso” voor toepassing.” Dit laatste klinkt eenigzins als een verontschuldiging.

Hoe heel anders in Utrecht, waar de secretaris getuigt: „In Utrecht behooren de tijden tot het verledene, waarop de goed-Roomsche studenten, studenten van den tweeden rang waren. In de academische wereld staan ze heden in de voorste gelederen, in het Utrechtsche Studentencorps zijn zij in alles mede de toonaangevers; elke zweem van minachting of uitsluiting is daar verbannen.” Maar Utrecht staat blijkens de verslagen dan ook vooraan, terwijl Delft de indruk geeft, de minst krachtige te zijn.

Is dus de organisatie der R. K. studenten in Delft bepaald zwak te noemen in haar uitingen, beter is zij bij de andere vereenigingen in de academie-steden, Utrecht in het bijzonder. Nog sterker zal zij worden wanneer een-

maal de Unie van alle R. K. vereenigingen in Groot-Nederland is tot stand gekomen, een Unie, waarvan dit Annuaarium eigenlijk de voorlooper is, en die van hoogerhand gesteund wordt.

Dit laatste blijkt uit het zeer lezenswaardig stuk van Pater J. V. de Groot, hoogleeraar te Amsterdam (wiens portret de titelplaat vormt), waarin deze de zooveel gestelde vraag: of de wetenschap in strijd is met de godsdienst, behandeld, blijkt ook uit de Moderatoren die elke vereeniging, behalve de Utrechtsche, met raad en daad bijstaan.

Onder het Mengelwerk komen eenige bijdragen voor, die aanvallen verdedigen, op enkele punten der Roomsche-Katholieke leer gedaan, en die van zóó wetenschappelijke aard zijn dat zij tusschen het overige Mengelwerk mijns inziens niet thuis hooren. Zoo bijv. het stuk van J. Andreoli over de „ononthoudbaarheid van het huwelijk en vooral J. Schmutzer's „Evolutie hypothese”

Omdat dit laatste de eenige Delftsche bijdrage is, hierover nog een en ander:

Met een flinke zakenkennis gewapend, die hij in zijn stuk wel wat al te veel ten toon spreidt, tracht de schrijver op Paleontologische gronden een bestrijding te geven van de Darwinistische evolutie-theorie, met de door Haeckel en anderen toegevoegde aanvullingen. Heeft S. als blijkt uit de talrijke aanhalingen en verwijzingen naar bronnen veel over dit onderwerp gelezen, ik twijfel er sterk aan of hij Darwin zelf wel heeft geraadpleegd. Want dan zou hij weten dat deze in zijn „Origin of Species” twee geheele hoofdstukken wijdt aan de steun die de Paleontologie aan zijn stelsel geeft, en tot dezelfde conclusie kwam als S. in zijn stuk, namelijk dat die steun een zeer geringe is. Het stuk zegt dus niets nieuws en bewijst niets tegen Darwin's theorie, had dus gerust achterwege kunnen blijven.

Wat de andere bijdragen betreft zal ik kort zijn:

Goed, gevoeld is „Maria” van Noyons:

„Uw stille moederoogen
doen altoos mij gelooven
dat gij mijn vragen weet.”

Wel aardig zijn „Drank” en „Parade” van Huddleston Slater, frisch afstekend tegenover de meerderheid van het mengelwerk, welke meerderheid ik dan ook maar zal laten voor wat ze is. Alleen verdient nog een „kleine jongen” vermelding, die in een jongensachtige wanorde zijn ideeën heeft neergeschreven en hierbij soms zeer vreemdsoortige beelden gebruikt. Zoo beschrijft hij in zijn „Sonnetten” een vrouw met aan haar lichaam „armen warmer dan een dampend bad” terwijl in zijn „Mijn open ziel voor Lodewijk van Deyssel,” 50 lange bladzijden beslaande, het volgende voorkomt: „Ik voel het wel de Mis houdt me d'r bovenop. O ja, die goeie troost, dat heele kalme gaan der genade; je merkt 'm als een natte vinger over je gezicht, zoo frisch, hij sprengelt je vol vochtigheid.

Maar, nu ja, het is nu eenmaal maar mengelwerk. Over het geheel kan de redactie tevreden zijn.

Kw.

INGEZONDEN.

De Redactie ontving de volgende mededeeling:

AMSTERDAM, Januari 1903.

L. S.

Ongeveer twee en een half jaar geleden vereenigden zich eenige Medische Studenten der Amsterdamsche Universiteit om te trachten steun te verlenen aan behoeftige patienten der onderwijsklinieken en -poliklinieken te dier stede. Al spoedig bleek, dat 't werk der jonge Vereeniging in hoofdzaak drieledig zou zijn.

In de eerste en voornaamste plaats werd hare hulp gezocht voor gezinnen, die door het verblijf der verzorgers in 't Ziekenhuis dreigden ten onder te gaan;

in de tweede plaats voor patienten, die na hun ontslag uit 't Gasthuis hun middel van bestaan bleken verloren te hebben;

in de derde plaats voor poliklinische patienten, die zelf geen versterkende middelen tot herstel konden bekostigen.

In deze drie hoofdrichtingen beweegt zich nog steeds de „ZIEKENKAS” der Medische Studenten en zij ziet vruchten van haar arbeid. De levensvatbaarheid der jonge Vereeniging blijkt uit de snelle toename van de aanvragen om hulp van de zijde der doktoren en verpleegsters ten behoeve hunner patienten en uit eene evenredige stijging

der inkomsten. †) Krachtig steunen reeds vele professoren, doktoren en studenten, maar nog veel werk moet nagelaten worden uit gebrek aan voldoende financiën. Vandaar bereikt U deze oproep om steun, hetzij in geld, hetzij in kleeren of levensmiddelen etc. Wij richten ons tot allen, die in eenig opzicht met onze Universiteit in verband staan en die gevoelen, dat wij, ook reeds als student, plichten tegenover zwakkere broeders hebben. Alleen in Amsterdam werkt zulk eene Studenten-Vereeniging, wel is waar, nog val bescheiden omvang, maar in zich bevattende de vereischten voor een intensief leven. Helpe men ons de nog latente krachten tevoorschijn te brengen! Uitgebreidere inlichtingen omtrent den aard van onzen arbeid verstrekt 't bestuur gaarne. Zoo ook worden aanbiedingen van studenten, die zich persoonlijk wijden willen aan ons werk, met vreugde tegemoet gezien. Niemand onthoude ons zijn steun uit bescheidenheid, want de macht van 't kleine onderschatten wij allerminst.

Het Bestuur,

A. STAVERMAN, Voorzitter.
R. HEIJBROEK, Vice-Voorzitter.
W. P. C. ZEEMAN, Secretaris.
Keizersgracht 215.
J. GROENEVELD, Penningmeester.
2e J. v. d. Heydestraat 92.
NORA SCHALKWIJK, Vice-Secret.

†) Beliep 't budget in 't eerste jaar reeds f600, in 't tweede f1200, dit jaar belooft 't dicht aan de f1800 te zullen reiken.

Berichten en mededeelingen.

D. S. V. V.

Voetbalwedstrijd D. S. V. V.—Quick Zondag 1 Februari te Delft (beslissend voor het kampioenschap.)

SNEUNTOJOUNSELSKIP „FRISIA”.

In pleâts fen takkom sneun skil de gearkomste de oâre wieke sneun hâlden wirde.

ONTVANGEN BOEKEN:

A. S. V. Adreslijst 1903.

AGENDA.

DELFT.

Vrijdag 30 Jan. Lokaal Kruif. Practische Studie: Spreker de heer J. H. W. Leliman Jr. Onderwerp: „Aanrakingspunten van Ingenieurswezen en Kunst”; 8 u.

Dinsdag 3 Febr. Zaal Oude Delft 2. Mijnbouwkundige Vereeniging. Spreker de heer J. H. Janson. Onderwerp: „De goudvelden van Transvaal”, met lichtbeelden; 7½ uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 30 Januari. Ned. Tooneel: „Het kasteel Sauverterre”; 8 uur.

Zaterdag 31 Jan. Kunstkring. Amst. tooneelgezelschap: „De kleine lord”; 2 uur.

Fransche Opera: „Mireille”; 8 uur.

Zondag 1 Febr. Kunstkring. Gezelschap Salon des Variétés: „De neus”; 8 uur.

Dierentuin. Amst. Lyrisch tooneel: „De Troubadour”; 8 u.

Maandag 2 Febr. Fransche Opera: „La Mascotte”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 30 Jan. Harmonie (gr. zaal). Mij. tot Bev. der Toonkunst: „Der Meermann”, „Das Singenthal”; 7½ u.

Groote Schouwburg: „Opstanding”; 8 uur.

Zaterdag 31 Jan. Groote Schouwburg. Nederl. Opera: „Fidelio”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Liefdadigheidsconcert; 8 uur.

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

B I J V O E G S E L
 behoorende tot het **STUDENTEN-WEEKBLAD**
 van **DONDERDAG 29 JANUARI 1903.**

ADVERTENTIEN.

Gelegenheid tot KOFFIETAFEL
 voor 5 à 6 Heeren,
 en tevens voor Dineeren.
 Aan hetzelfde adres een **gemeubileerde ZIT- en**
SLAAPKAMER te huur.
 Adres **VOLDERSGRACHT 23.**

Restaurant J. L. BÜHLER,
 Houttuinen 2, Delft.

Specialiteit in:
FRANZISKANER LEISTBRÄU.
PILSENER-URQUELL.
BIERHANDEL. WIJNHANDEL.
 Levering aan huis van prima
 BORDEAUX-, RIJN-, MOEZEL-, CHAMPAGNE-
 en MORGENWIJNEN,
 tegen concurreerende prijzen.
WINTERSHOTELS.
 DEJEUNERS, DINERS en SOUPERS.
 WARME en KOUDE DAG- en AVONDSHOTELS.
ZEEUWSCHE OESTERS.

Geopend tot 2 uur 's nachts.
 Het weekblad „De Nederlandsche Sport” ligt
 ter lezing.

Bierbrouwerij **Ijsfabriek**

 voorheen **A. VAN BERCKEL & ZOON.**
SPECIAAL
PILSENER BIER.

Bij MASEREEUW & BOUTEN, Rotterdam, verschijnt:
Over de beteekenis der wiskundige
logica voor de filosofie.

OPENBARE LES, gehouden door G. MANNOURY, op 21
 Januari 1903, ter opening van zijn college als privaats-
 docent in de logische grondslagen der wiskunde aan de
 Gemeentelijke Universiteit te AMSTERDAM f 0,50.

Delftsche Stoomververij en Chemische Wasscherij
 VAN
A. F. BOSMAN, Oude Delft 72.

VERVEN EN UITSTOOMEN
 van alle Heeren-Costumes enz. enz.
 Tevens wasschen van **HANDSCHOENEN,**
 Spoedige aflevering. Betaling à contant.

Abonneert U op:
„SPORTKRONIEK”.
 Weekblad voor Sport.
VERSCHIJNT DONDERDAGS.
 Abonnementsprijs f 3,50 (bij vooruitbetaling).
 Uitgever:
J. WALTMAN Jr. - Delft.

Assurantie Maatschappij tegen **Brand-**
 schade en op het **Leven**
DE NEDERLANDEN, van 1845.
 Kapitaal f 4,000,000,00
 Reservefonds op ult. December 1901 „ 1,109,739,00
 Betaalde Brandschaden tot ult. 1901 „ 23,902,000,00
BRAND. - LEVEN. - INBRAAK.

Verzekeringen op Inboedels van H.H. Studenten
 worden tegen vaste en billijke premie zonder
 nabetalings gesloten door bemiddeling van
 den Heer **W. WALTMAN.**
 Kantoor: Technische Boekhandel,
 BINNENWATERSLOOT 33.

American „Lunch” Room,
Wagenstraat 143. DEN HAAG. Wagenstraat 143.
 5 Minuten van het Hollandsche Spoor.

Diverse belegde **BROODJES** naar keuze 7½ cents.
PLAT DU JOUR } **30-50 cts.**
PLAT DU SOIR }
DINERS 80 cts. Restaurant à la carte den geheelen dag.
 Duitsche Pilsener en Munchener Bieren ⅓ Liter 10 cents.

Ongeveer einde Januari 1903 zal verschijnen:

UIT ONZE KOLONIËN

DOOR

H. VAN KOL.

Geïllustreerd met 36 groote platen, vele gravures tusschen den tekst en 3 kaarten.

Geen boek zal met meer belangstelling worden ontvangen dan de reis in onze Koloniën door H. VAN KOL.

„UIT ONZE KOLONIËN” door H. VAN KOL zal worden uitgegeven in royaal 8° formaat en compleet zijn in **12** afleveringen van **4 vel druks met 3 platen** of **in eens gebonden**.

De prijs **per aflevering** is **50 cent**.

Het werk **compleet gebonden** f **6,90**.

Reeds thans is uitgebreid prospectus verkrijgbaar, terwijl de exemplaren onmiddellijk bij verschijnen voorhanden zijn in den Boekhandel

J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33.
